

Dag 90, donderdag 21 juni 2018. Na een week intensief met Mathilde en Chloe uit Frankrijk en George uit Brazilië optrekken is het ook weer lekker om een stuk alleen te lopen. Gisteravond met Göran uit Zweden en Damian uit Ierland gegeten en daarna Spanje – Iran gekeken in het lokale restaurant van Hontanas. Vanaf Pamplona loop ik steeds op met Göran, maar elkaar nog niet gesproken, tot gisteren. We blijken veel overeenkomsten te hebben. Allebei 54, single, en 2 zonen tussen de 20 en 25 jaar. En allebei op de Camino en daarna tijd voor verandering. Göran heeft 5 jaar geleden al een switch gemaakt en is buschauffeur geworden. Damian loopt vanaf vandaag alleen. Eigenlijk zou hij met zijn loopmaat terugvliegen naar Ierland, maar hij heeft besloten om door te lopen naar Compostella. Hij is om gezondheidsredenen gestopt met werken (hartproblemen), en heeft de tijd om door te gaan. De Spanjaarden zijn blij dat Spanje met 1-0 wint en dan is het bedtijd. Vanmorgen ontbijt in de Albergue Municipal en om 07:00 uur op pad. De sweater kan meteen uit, dus het wordt weer een warme dag, met vandaag wat leuke heuveltjes op het programma. Ik doe mijn bijnaam Speedy Gonzales weer eer aan en loop de 35.4 km binnen de 7,5 uur. Net voor Frómista zie ik Giovanni lopen en ga met hem mee naar een Albergue Privado, waar ze fatsoenlijke WiFi hebben en iets meer luxe dan een Municipal, en dat voor 10 euro voor één nacht... Na de douche en was zit ik nu op een terrasje achter een biertje mijn verslagen te updaten. Een heerlijk einde van een mooie loopdag. Vanavond eten bij een lokaal restaurant, menu Pelegrino, drie gangen voor 11 euro met brood, wijn en water. En morgen loopdag 91, en dat is ook dag 91 van mijn planning. Ik loop weer 1:1 met mijn oorspronkelijke plan en dat voelt goed! Dat betekent ook dat na Compostella de reis naar Finisterra binnen handbereik ligt. Intussen ga ik de andere dagen bijwerken en weer tot morgen!

